

Bohor, marec 2013

BOHORSKI POROČEVALEC

POROČILO PREDSEDNIKA

Spoštovane članice in člani društva!

Eno leto je za nami in moja naloga je, da vam poročam, kaj in kako smo delali in upravljali. Če smo bili pri tem uspešni in smo delali dobro, pa boste ocenili vi.

Trudili smo se po svojih močeh, prav gotovo pa bi bilo možno postoriti še kaj. Preteklo leto nam ni bilo ravno naklonjeno, saj nam jo je večkrat zagodlo vreme, tako na organizacijskem, kot tudi na katerem drugem področju.

Najprej nas je presenetilo daljše obdobje izredno nizkih temperatur v februarju. V koči je zmanjkalo vode. Posumili smo na vodovodno napeljavo v koči, saj so cevi razpeljane na zunanjih stenah, temperature v posameznih prostorih koč pa so bile zelo nizke. Potem se je izkazalo, da sta vodohrama pri Petrovi skali prazna. Gasilci so oskrbeli koč z vodo, ki so jo pripeljali iz doline, mi pa smo morali počakati do izboljšanja vremena, da smo lahko preverili vodno napeljavo. Ugotovili smo, da ja bila najprej napaka v samem vodnem zajetju pri Koritu, posledica pa, da je voda zmrznila v ceveh do vodohramov . Najprej smo uredili vodno zajetje in s pomočjo gradbenih strojev vkopali cev pod cesto ter razpeljali cevi do vodohramov. Ko je sneg skopnel in se teren osušil, smo dali vkopati cev strojno, le zadnjih nekaj deset metrov smo vkopali ročno, saj je tam teren preveč strm in skalovit. Vsem, ki ste sodelovali v delovnih akcijah, se najlepše zahvaljujem za opravljeno delo. Je pa po vsem tem **oskrba koč z vodo** zanesljivejša, če bo ustrezna skrb za zajetje, vodohrame in kvaliteto vode.

Vkop cevi do vodohrama

Že spomladi smo nameravali vgraditi **čistilno napravo za čiščenje odpadnih vod** iz koč. Pa se je zapletlo pri lastništvu zemljišča, saj je bilo zemljišče, ki je neposredno pod koč, v lasti Občine Krško, ne pa soseda, ki nam je dal ustno soglasje za vkop čistilne naprave. Po tej ugotovitvi smo občino zaprosili za služnost, za vkop čistilne naprave in sprožili postopek zamenjave zemljišča, po katerem teče cesta mimo koč proti Planini za zemljišče neposredno pod koč. Jeseni, po ureditvi vseh lastniških zapletov, smo vgradili čistilno napravo. Izvajalec del je bil Kostak Krško, investicijska vrednost pa je znašala več kot 20.000 EUR. Po zagonu čistilne naprave je bilo še nekaj težav, smrad iz odtočnih cevi v sanitarijah koč, zaustavitev delovanja ob izpadu elektrike, slaba slišnost alarma, ki opozarja na napako, in tudi omarica za upravljanje ni na ustrezni lokaciji. Ko bo skopnel sneg, nas čaka kar nekaj opravil, da ocenimo kvaliteto delovanja in odpravimo pomanjkljivosti.

Vgradnja čistilne naprave

Z zamenjavo za cesto smo **pridobili del zemljišča pod koč**, tako da so na naši zemlji sedaj dvorišče, dovozna pot do koč ter nekaj travnate površine pod njo. Zemljišče je odmerjeno in postavljeni so tudi mejniki.

Vreme je nagajalo tudi pri **organizaciji izletov**. Od načrtovanih dvanajst smo jih morali zaradi vremena in premajhnega števila prijav odpovedati kar pet. Tiste, ki smo jih izpeljali, so udeležence navdušili: Kočevski gozdovi, Gore in Kopitnik, Blegoš, Pristovski Storžič, Snežnik, in po mnenju udeležencev najboljši, izlet na planino Vlašič in spust po reki Uni. V veliko pomoč bi nam bilo, če bi nam »prišepnili«, zakaj se ne udeležujete izletov v organizaciji društva. Je kriva vremenska napoved ali morda planirane ture niso dovolj zanimive? Povejte nam, kaj želite, kaj vas moti, kaj bi vas pritegnilo. Prisluhnili vam bomo in organizirali izlete tako, da vam bodo všeč.

Tradicionalne prireditve in pohodi so stalnica, res pa je, da imajo eni več, drugi manj obiska in udeležbe. Novoletno srečanje posavskih planincev v koči na Bohorju in Kostanjeva nedelja na Bohorju spadata v tradicijo v pravem pomenu besede, saj so njuni

udeleženci posamezniki in skupine, ki pač takrat pridejo na Bohor. Jezikova nedelja na Bohorju, že petintrideseta, osemnajsti Valentinov pohod in enajsti Juriš na Bohor pa si še ustvarjajo status tradicionalnosti. Najbolj množičen in tudi z najbolj pisano udeležbo je Valentinov pohod, ki pomeni za marsikaterega udeleženca izziv pravega zimskega pohodništva in vse to kar kliče k zahvali organizatorjem, še posebej tistim, ki zadnja snežna leta utirajo gaz mimo Oslice, Debelega vrha, čez Škofov travnik do koč.

Posebno priznanje za delo v preteklem letu si zasluži **mladinski odsek**. S svojim prizadevnim in odgovornim delom se vključuje v vse aktivnosti društva. Spomladi so zelo uspešno **obudili tradicijo planinskih plesov**; prevzeli so organizacijsko breme večine tradicionalnih prireditev; uspešno, kot vsa leta doslej, so izpeljali oba **mladinska tabora**, sodelovali so z mentoricami na osnovnih šolah, sodelovali so v delovnih akcijah pri koči ... Z iskrenim zadovoljstvom vam zagotavljam, da je prihodnost društva v dobrih rokah.

Manj uspešni smo kar zadeva **vodništvo**. Še pred letom dni smo se pohvalili, da imamo trinajst mladih vodnikov, vendar pa jih je le polovica obnovila licenco. Razlogi za to so razumljivi in sprejemljivi, družinske in službene obveznosti nam spremenijo prioritete in prostega časa za prostovoljsko društveno delo je vse manj. Vendar smo veseli, da so vodniki, ki trenutno nimajo veljavne licence, še vedno pripravljeni sodelovati tako pri izletih kot pomočniki vodnikov, kot tudi v ostalih aktivnostih društva. Seveda pa vsa zahvala tistim, ki organizirate in vodite. In spet se obračam na mladince, saj imate v svoji družbi gotovo še dekleta in fante, ki bi se bili pripravljene vključiti v program usposabljanja za planinske vodnike. Nagovorite jih.

Tretje leto že deluje **odsek seniorjev**. Lepo je zaživel in seniorji so bili aktivni skozi vse leto. Praviloma vsako drugo sredo so na planinskih izletih spoznavali bližnjo in širšo okolico, za bolj zahtevne izlete pa so se povezali s planinci iz drugih društev, predvsem sosednjih. Uspešni in dobro obiskani so tudi poletni planinski tabori za odrasle in družine z otroki.

Vreme nam je ponagajalo tudi na planinskih poteh. Prvi sneg, ki je padel že jeseni, je podrl veliko drevja, ki je padlo na poti. Del vejevja smo požagali in odstranili, spomladi, ko bo sneg skopnel in se bo teren osušil, se bodo lastniki gozdov lahko lotili odstranjevanja podrtega drevja. Sicer pa **markacisti** svoje delo opravljajo odlično. Vse **planinske poti**, za katere smo zadolženi, so vnesene v register planinskih poti in vzorno markirane. Med mladinci smo pridobili dva kandidata, ki sta pripravljena opraviti tečaj za markaciste. Tako bomo okrepili in »pomladili« naš markacijski odsek.

Že tretje leto smo se srečevali na ponedeljkovih **planinskih potopisnih večerih**, običajno dvakrat mesečno, od novembra do marca. Predavatelji na teh večerih so planinci iz našega in iz sosednjih društev, ki s svojih potovanj prinesejo obilo lepih vtisov in zanimivih fotografij. Večerov se običajno udeleži od 20 do 30 planincev, ki jim ti večeri ne pomenijo le spoznavanja bližnjih in daljnih dežel, gorstev, ljudi, bogastva narave, temveč

so to tudi priložnost za srečanje in klepet z obujanjem svojih dogodivščin. Hvala vsem, ki ste s svojimi potopisnimi prispevki obogatili naše večere.

Zdi se, da je zaživela tudi naša **spletna stran**. Prizadevamo si, da so informacije, najave dogodkov in galerija fotografij s prireditv in izletov aktualni. Morda se nam še zgodi kdaj kakšen »škrat«, ampak prizadevamo si, da bi jih bilo čim manj. Bi bilo potrebno kaj spremeniti, dodati? Sporočite nam, prosim!

Kljub našim prizadevanjem, da pripravimo kar najbolj zanimiv in pester program aktivnosti za naše člane, da ga izpeljemo najbolje, kolikor je v naših močeh, je **število članov** v preteklem letu upadlo. Lani smo imeli 273 članov, kar je najmanj v zadnjih desetih letih. Nismo še uspeli ugotoviti vzroka. Je za to krivo naše delo in nezadovoljiv program, je vzrok v splošni družbeni klimi in upadanju materialnih zmožnosti ali razlog tiči kje drugje? Pomagajte, svetujte kaj storiti, da se nam pridružijo novi člani in vrnete tisti, ki ste nas zapustili, zaupajte nam razlog vaše odločitve, da popravimo naša ravnanja. Želimo obdržimo zainteresiranost za planinstvo in naravo in našim članom omogočiti udeleževanje v okolju, ki jim je ljubo, hvaležni vam bomo za vsak nasvet.

Kljub temu, da vse delo opravljamo prostovoljno, v svojem prostem času, in da nam je edino plačilo zadovoljstvo ob dobro opravljenih nalogah in uspeh prireditvah, samo naša dobra volja ne bi bila dovolj za uresničitev vseh načrtov. Naš program bi bil skromnejši in okrnjen, če ne bi imeli pomoči v donatorskih in sponzorskih sredstvih. **Iskrena hvala vsem, ki nam pomagata.**

Obljubimo vam, da si in si bomo prizadevali še naprej. V veliko spodbudo nam je sodelovanje članov na naših prireditvah in izletih. Vabim vas, da vsak poizkusi v okviru svojih možnosti in zmožnosti prispevati pri dejavnosti društva, da bomo počeli tiste stvari, ki bodo v nas porajale občutke zadovoljstva, da smo del tega društva.

Srečno na poti.

Vzdrževalna dela na vodohramih

POROČILO IZ EVIDENCE ČLANSTVA

Pregled članstva PD Bohor Senovo za leto 2012

	A	B	B1	S+Š	P+O	Po-PD	skupaj
ženske	0	57	6	6	21	33	123
moški	3	68	9	13	36	21	150
skupaj	3	125	15	19	57	54	273

Planinski izlet na Pristovski Storžič

Pregled članstva zadnjih 10 let:

leto	starejši	mladi	vseh
2003	236	108	344
2004	235	116	351
2005	224	93	317
2006	198	84	282
2007	203	120	323

2008	237	106	343
2009	235	99	334
2010	218	102	320
2011	234	98	332
2012	197	76	273

Kukavice na suhih travnikih na Bohorju

"Najlepši trenutek na turi je pač tisti, ko po krajšem ali daljšem naporu srečno dosežeš vrh – tam lepo sedeš, odložiš nahrbtnik in se zazreš, sam s seboj zadovoljen, čez stene in grebene v daljavo. Kako daleč so skrbi in nadloge!"

Miha Potočnik

TRADICIONALNE PRIREDITVE

Januar : Srečanje posavskih planincev na Bohorju

Prihod planincev PD Brežice na srečanje

Februar: Valentinov pohod

Marec: Planinski ples

Maj : Jezikova nedelja

Junij: Juriš na Bohor

Julij: Večer na Bohorju (organiaztor: najemnik koč)

Oktober: Kostanjeva nedelja

**Predsednik komisije:
Damjan Omerzu**

POROČILO KOMISIJE ZA PLANINSKE IZLETE

Planinski izleti v letu 2012:

14. 1. 2012	Kočevski gozdovi	D.Omerzu	22	sredogorje
3. 2. 2012	Slivnica			ODPADEL
24. 3. 2012	Gore in Kopitnik	B. Kozole	17	sredogorje
21. 4. 2012	Blegoš in bolnišnica Franja	S. Poznič	24	sredogorje
19. 5. 2012	Pristovski Storžič	K. Hlebec	25	visokogorje
30.6.-1.7. 2012	Vlašič in rafting na Uni,	S. Poznič	22	sredogorje
14.-15.7. 2012	Mt. Coglians			ODPADEL
25. 8. 2012	Špik			ODPADEL
15. 9. 2012	Kepa	S. Poznič	2	visokogorje
10. 10. 2012	Soriška planina			ODPADEL
17.11. 2012	Snežnik	B. Kozole, S. Poznič	30	visokogorje
8. 12. 2012	Bohor – Lisca			ODPADEL

Marjan Poznič,
predsednik komisije za izlete

Planina Vlašič

Rafting na Uni

POROČILO MLADINSKEGA ODSEKA

Mladinski odsek PD Bohor Senovo je v letu 2012 deloval podobno kot že nekaj let. Začetek leta pa se je vendarle začel malce drugače. Na koledar tradicionalnih prireditev smo mladi v našem društvu vrnili planinski ples, s katerim smo imeli prva dva meseca v letu največ dela. Slednje je bilo dobro poplačano, ko je bila prireditev uspešno izpeljana. Po tem projektu pa smo se vrnili na že poznane poti. Vodniki smo pomagali mentoricom planinskega krožka speljati nekaj izletov na najmlajše planince, najbolj zagnani osnovnošolci pa so se udeležili sedaj že tradicionalnega "mini" tabora konec meseca maja, ki pa je tokrat za spremembo potekal na Ravnem logu. Kljub spremembi lokacije je vzdušje ostalo na visoki ravni. Poletni mladinski tabor je v letu "mišje mrzlice" teptal travo v Robanovem kotu. Vreme nam ni bilo preveč namenjeno, saj nas je močilo skoraj vsak dan enotedenskega bivanja pod šotori, vseeno pa nam je uspelo izpeljati ture na Okrešelj, Raduho, uživali smo na Robanovi planini, za konec pa smo se povzpeli še na Ojstrico. V prostem času pa smo z raznimi poučnimi in zabavnimi igrami poskrbeli, da udeležencem nikakor ni bilo dolgčas. Na srečo nam je vreme služilo vsaj pri pospravljanju tabora in tako ni bilo potrebe po dodatnem sušenju taborne opreme, kot smo bili v to prisiljeni leto poprej. V jesenskih mesecih je bilo izpeljanih še nekaj izletov za osnovnošolce, nato pa smo se prepustili dolgim zimskim nočem in počasi začeli razmišljati o načrtih za naslednje leto. Rad bi se zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali pri realizaciji posameznih projektov v želji, da nadaljujemo s sodelovanjem.

Simon Poznič, načelnik MO

Poletni mladinski tabor v Robanovem kotu

POROČILO O POLETNEM MLADINSKEM TABORU

Letošnji poletni mladinski planinski tabor je bil od 21-28. julija v Robanovem kotu. Udeležilo se ga je 27 mladih planincev, zanje pa je skrbelo 12 članov mladinskega odseka PD Bohor.

Kljub temu, da nam vreme SPET ni bilo naklonjeno, smo z manjšim prilagajanjem vremenu opravili vse pohode: bili smo na Okrešlju, na Raduhi, na Robanovi Planini ter na Ojstrici, oziroma malo mlajši na Korošici. Ob deževnih popoldnevih so se zbrali v grand hotelu, kjer smo se zabavali z različnimi igrami, prav tako pa smo tudi spoznavali osnove planinstva. Ko pa je posijalo sonce, pa smo se predvsem zabavali z žogo ter z ostalimi športnimi rekviziti. Preizkusili smo tudi abzajl (spuščanje po vrvi), prusikarjenje (vzpenjanje po vrvi s pomožno vrvico) ter spoznavali osnove prve pomoči v gorah. Kljub vsem aktivnostim pa se je tudi našlo tudi nekaj časa za lenarjenje ter seveda za večerno posedanje ob tabornem ognju.

Vodja tabora: Klemen Hlebec

Poletni mladinski tabor v Robanovem kotu

Ne včeraj, ne jutri, samo danes je naš dan. To je naslov našega bloga, kjer ste lahko vse do začetka decembra 2012 spremljali kje vse smo hodili. Povezava nanjo je še vedno narejena iz društvene spletne strani. Sedmega decembra 2012 pa nas je Google opozoril, da ne moremo več brezplačno »gostovati« in da naj mesečno plačamo 10 €, če želimo nadaljevati s tem blogom. Ker na to nismo pristali, je blog sedaj tak kot je bil do 7.12.2012 – torej brez sprememb in vnosi niso več možni. Predlagamo UO PD Bohor, da nam pomaga tako, da se na društveni spletni strani dovolijo naše objave (na levi navigaciji z naslovom **Seniorska sekcija**) in z možnostjo, da tam sami objavljamo to, kar smo dosedaj delali preko bloga.

V nadaljevanju z veseljem povemo, da smo se na naših pohodih vedno imeli nadvse lepo. Vsi pohodi so se končali brez nezgod in brez poškodb. Leto 2012 pa je že naše tretje leto, kajti začeli smo marca 2010. Kako čas hitro beži! V letu 2012 smo hodili vsako drugo sredo, udeležencev smo v celoti našteali nekaj manj kot preteklo leto. Kljub že očitnemu znižanju družinskih proračunov, smo še vedno opravili 27 izletov, oziroma v povprečju 10 udeležencev na turo. Poleg tega pa še 7 dni tabora za odrasle, kjer smo hodili vse dni in 6 dni po Črni Gori (kjer smo naredili 4 zelo dobre ture), oboje skupaj šteje še 10 resnih pohodov; tega nismo šteli v poročilu. Petkrat pa smo se med letom pridružili bližnji seniorski skupini. S tem smo si občutno znižali ceno prevoza po osebi. Glede na naša razpoložljiva finančna sredstva se znajdemo pač kakor se moremo in znamo. Kot že rečeno, se občasno priključimo kakšni večji skupini in tako odpotujemo tudi kam dlje (saj število potnikov znižuje ceno). Lani smo bili en teden v Črni Gori, kjer smo spoznali Durmitor in Biogradsko Goro. Društvo, ki nas je povabilo, je bilo pred tem na našem Valentinovem pohodu. In tudi letos prihaja PD Šempeter iz Savinjske doline na Valentinov pohod z najmanj enim avtobusom in spet vabijo, če gre kdo z njimi junija na enotedensko planinsko turnejo po Črni Gori in Srbiji.

Dejstvo je, da je težko z nekaj besedami v poročilu povedati o vseh planinskih in pohodniških doživetjih, spoznanjih in novih pogledih. To je praktično nemogoče; zato pa vsaka naša fotka nosi vsaj 990 besed Zatorej, seniorji pridružite se, kdor se seveda želi, pa boste preizkusili, doživeli in uživali v zadnjem jesenskem cvetju! Ne bo dolgo cvetelo! Hodimo vsako drugo sredo, ubiramo različne težavnostne smeri, ne izpuščamo pa niti društvenih izletov (vsaj dokler še lahko hodimo je treba izkoristiti ta dragoceni čas).

Zavedamo se izreka:

»Ne včeraj, ne jutri, samo danes je naš dan!«

Lepo vabljeni v članstvo PD Bohor Senovo.

Tabela: Število pohodnikov-seniorjev v letu 2012

Zap.štev.	Datumi v letu 2011:	Smeri pohodov:	Število pohodnikov:
1	4.1.12	Senovo- slap Zapečje-Brestanica	18
2	18.1.12	Pišece- Silavec- Vel.Špiček	13
3	1.2.12	Vel.Kamen-Jošt-Ravni log-Reštanj	8
4	22.2.12	Brestanica-Rožno-Grad Rajhenburg	12
5	25.2.12	Pišece-Vel. Špiček - Pišece	8
6	7.3.12	Kaj je cvetelo 7.3. 2012 na Debelem vrhu?	4
7	14.3.12	Blagovica-Špilik-Trojane	10
8	28.3.12	Vransko- Čreta	6
9	4.4.12	Bogenšperk- Javorje- Filič vrh	10
10	18.4.12	Kraški rob iz Črnega Kala	14
11	25.4.12	Čemšeniška planina	10
12	28.4.12	Kum s Podkuma	5
13	1.5.12	Kamniški Vrh in Planina Osredek	10
14	9.5.12	Loka-Lovrenc-Breg	6
15	30.5.12	Korita Mostnice-Voje-Slap	6
16	4.6.12	Od gradu Podsreda v Pišece	6
17	13.6.12	Velika Planina	9
18	20.6.12	Miklavž-Trdinov vrh-Gospodična-Miklavž	5
*		Od 22.6. do 28.6.2012 Črna Gora (5)	

19	4.7.2012	Vel.Kamen-Prevole-Vel.Kamen	7
20	11.7.12	Pečnik v Guntah-Dunaj	4
21	1.8.12	Libna-Čele-Libna (vlak)	14
**	1.8. do 7.8.	TABOR v Kranjski Gori (24 udel.)	
22	28.8.12	Hoch Obir v Avstriji	13
23	7.10.12	Od Grobelce do Roginske gorce (s Kozjanskim parkom)	9
***	13.10.12	Pohod po Slovenskih goricah (2)	
24	24.10.12	Tržišče-Malkovec-Tržišče	15
25	7.11.12	Jablance- Bohor Javornik	16
26	21.11.12	Lesično-Zagorje-Lurška jama	14
27	3.12.12	Stara vas Bizeljsko-repnice-zaključek	13
SKUPAJ UDELEŽENCEV			265

Op.: * navedbe z zvezdico niso vštete v tem poročilu.

Izbrati najlepšo sliko z naših pohodov je vedno težko, če pa je povsod lepo in najlepše seveda doma. Zato smo izbrali samo eno sliko, na kateri smo seniorji pod najvišjim vrhom Črne Gore, na Bobotovem Kuku, kjer smo si morali celo nadeti čelade na glavo.

Poročilo o taboru za starejše planince in družine z otroki za leto 2012

Leto je naokoli in čas je za poročanje o preteklih aktivnostih. Tudi zgoraj neveden tabor je bil tako kot vsako leto doslej, ponovno uspešno izveden. Lani smo bili nastanjeni v Centru šolskih in občolskih dejavnosti (CŠOD) v Kranjski Gori s ceno 20 €/dan/osebo.

V času od 1.8. do 8. avgusta, ko smo se tisti ta zadnji, najmanj domotožni, le odpravili proti domu, nas je »taborilo« vsega skupaj 24 udeležencev (v tem štirje otroci). Imeli smo polpenzion. Hrane je bilo dovolj, priboljškov za vmes pa tudi. Tega, kar smo skrivaj prinesli od doma, pa ne bomo razkrivali. Bilo je vse legalno, in to šteje, če ne »gotof si«! Moramo pohvaliti kuharico Andrejo, ki je bila tako prijazna, da nam je celo nekaj dni pripravljala gobe, ki smo jih sami nabirali in tudi očistili. In nabrali smo jih toliko, da nas je po treh dneh prosila, naj nehamo s tem, da bo lahko izvajala svoj načrtovani kuharski program. No, kasneje se je le izdala, da sta z možem že nabrala okrog 200 kg jurčkov. Menda se je Gorenjka zbalala, da bomo Posavci vse pojedli. Kakorkoli že, res smo nehali nabirati, ampak ne zaradi nje, ampak zato, ker so nam gobe že iz vseh možnih odprtih ven gledale.

Planinarili smo vse dni. Ponekod smo šli vsi skupaj lepo do konca, ponekod samo najmočnejši, včasih pa jo je kakšna sigurna skupina na svojo odgovornost le smela ubrati po kozjih stezah. Na tem mestu poročamo samo kje smo bili kot večina:

- 1.8. 2012: Završnica-Tončkova koča-Roblek dom-Poljška planina-Smokuška planina
- 2.8. 2012: Mala Mojstrovka (2332 m)
- 3.8. 2012: Jasenje- Za Akom
- 4.8. 2012: Višarje-Kamniti lovec
- 5.8. 2012: Vršič-Sleme in v Tamar
- 6.8. 2012: dopoldan Kekčeva dežela od Mihovega doma, popoldan Srnjak
- 7.8. 2012: Mangart (2678 m)

V letu 2013 pa bomo imeli tabor v CŠOD KAVKA na Livških Ravneh v istem časovnem obdobju kot lani. Polpenzion bo stal 17 € na osebo in turistična taksa še 1,01 €. Prehodili bomo Kolovrat, se povzpeli na Matajur; za vse ostale ture pa se bomo sproti dogovarjali. Prijazno vabljeni!

Marija Krušič,
načelnica odseka seniorjev

POROČILO MARKACIJSKEGA ODSEKA

V mesecu januarju 2012 je naše društvo organiziralo zbor markacistov MDO na Bohorju. Na tem zboru smo bili seznanjeni z naslednjimi novostmi:

- da se lahko udeležimo organiziranega tečaja za ravnanje z motorno žago,
- o možnosti zavarovanja markacistov pri izvajanju akcij,
- da bo organiziran tečaj za nove markaciste,

Razprava je potekala tudi gleda soglasij kolesarjem in motoristom za souporabo planinskih poti. Prisotni so bili mnenja, da o oddaji poti ne soglašamo.

V letu 2012 nismo organizirali markiranja, pač pa smo po potrebi individualno popravili nekatere markacije, namestili manjkajoče smerokaze in očistili poti.

Materialnih stroškov pri markiranju v letu 2012 ni bilo.

Stroški organizacije MDO markacistov pa so znašali 214,70 EUR.

V letu 2013 imamo planirane obnove poti glede na potrebe.

Stani Mirt,
načelnik markacijskega odseka

Iz poletnega mladinskega tabora

POROČILO O PLANINSKIH VEČERIH

Že tretjo sezono organiziramo planinske večere. Z njimi želimo članom društva popestriti zimski čas, ko je manj priložnosti za pohode in planinske izlete. Običajno se dobimo dvakrat mesečno, od novembra do konca marca, ob ponedeljkih zvečer. Večino planinskih večerov zapolnimo s potopisnimi predavanji. Omejili smo se na posavske pohodnike in iskreno smo hvaležni vsem, ki ste pripravljeni z nami podeliti svoje popotne dogodivščine.

V naslednji sezoni želimo v program naših večerov uvrstiti tudi spoznavanje naravnega bogastva naše bližnje okolice. V januarju 2012 nas je Tone Petrovič navdušil s predstavitvijo geoloških značilnosti Bohorja. Za jesen načrtujemo predstavitev rastlinskega in živalskega sveta Kozjanskega parka. Ne zavedamo se prav bogastva, ki nam ga (še) nudijo suhi travniki Vetrnika, Oslice, Zaloških travnikov, Jelše,... Seveda pa ne bomo opustili potopisnih predstavitev, še prav posebno mesto bo namenjeno spoznavanju tujih gorstev, saj smo vendar planinci.

Glede na to, da se je oblikovala bolj ali manj stalna skupina 20 – 30 obiskovalcev naših večerov, ocenjujemo, da so vam zanimivi. Veseli smo, da se jih udeležujete in še posebej bomo veseli, če nam boste s svojimi pripombami in predlogi ali celo s sodelovanjem pomagali obogatiti naš program.

Planinski večer v sejni sobi na Titovi 106, Senovo

Planinski večeri v letih 2012 in 2013:

Januar 2012	Bolgarija Geološka sestava Bohorja	Janez Levstik, PD Lisca Anton Petrovič
Februar 2012	Jordanija Namibija	Vinko šeško, PD Lisca Miro Četrtrič
Marec 2012	Himalaja – Anapurne Armenija in Gruzija	Sonja Kostevc Danica Fux, PD Brežice
November 2012	Uganda	M. Četrtrič in B. Fekonja
December 2012	Na smučeh preko Finske	Jože Raušl, PD VIDEM
Januar 2013	Romunija Z Vandrovci po Irski	Janez Levstik, PD Lisca Vinko Šeško, PD Lisca Sevnica
Februar 2013	Mt. Kenya in Kilimanjaro Poljske Tatre	Sonja Kostevc Janez Levstik, PD Lisca Sevnica
Marec 2013	Islandija Črna gora	Branka Krušič Marija Krušič

Sonja Kostevc,
organizatorica večerov

PRIJATELJI BOHORJA

Število vpisov v knjigo prijateljev Bohorja v zadnjih 6 letih:

<u>Leto</u>	<u>2006</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>2010</u>	<u>2011</u>	<u>2012</u>
Št. vpisov	4.482	6.125	5.962	8.084	9.031	9.938	7.478

Število vpisov v knjigo prijateljev Bohorja v posameznih mesecih:

	<u>JAN</u>	<u>FEB</u>	<u>MAR</u>	<u>APR</u>	<u>MAJ</u>	<u>JUN</u>	<u>JUL</u>	<u>AVG</u>	<u>SEP</u>	<u>OKT</u>	<u>NOV</u>	<u>DEC</u>
2010	1.067	1.124	797	850	654	617	515	642	441	730	774	820
2011	1.303	1.252	1.900	1.016	909	672	639	658	591	667	629	698
2012	1.117	733	851	675	772	523	516	636	434	372	394	455

Naj-prijatelji Bohorja v zadnjih 6 letih:

2007	2008	2009	2010	2011	2012	SKUPAJ
------	------	------	------	------	------	--------

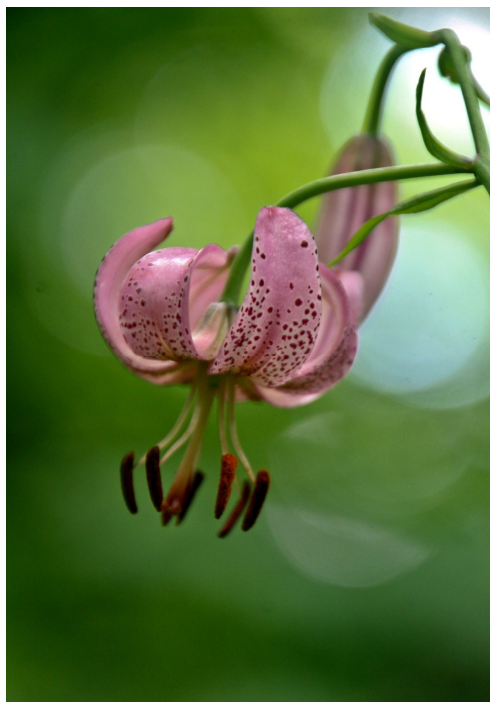
Pohodniki z največ vpisi v knjigo prijateljev Bohorja v letu 2012

100 in več

Tovornik Tone	222
Umek Robert	212
Starc Peter	187
Starc Stanka	163
Tovornik Franc	121
Zakšek Boštjan	106
Motore Marjan	104
Juh Jože	101
Fekonja Boris	100
Vodopivec Tone	100

50 do 100

Čerin Stane	94
Vovčko Boris	93
Brinovec Marina	76
Brinovec Marjan	76
Labus Nikola	76
Rihter Miro	76
Županc Angela	75
Županc Franc	75
Gabrič Aleš	70
Juh Zlatka	70
Mahovne Albina	69
Simonišek Dragica	63
Lubi Janko	61
Grdovič Dejan	57
Zajc Manica	56
Vrček Miro	52
Božičnik Ivan	51
Robek Mitja	51

Čestitamo za vztrajnost ter skrb za lastno zdravje in kondicijo!

NAJVIŠJE PRIZNANJE PZS OB ŽIVLJENJSKEM JUBILEJU

PZS podeljuje svoja najvišja priznanja enkrat letno. Svečana podelitev priznanj za leto 2012 je bila 1. decembra 2012 v Prevaljah. Poleg **posebnih priznanj** in **spominskih plaket**, ki jih PZS podeljuje ob življenjskih jubilejih svojim najzaslužnejšim članom, je bilo podeljenih tudi 12 **svečanih listin**, ki je najvišje priznanje PZS. Med prejemniki svečane listine za leto 2012 je tudi naša članica Albina Mahovne.

Albinca, iskreno čestitamo za Tvoje delo in prejeto priznanje.

Albina Mahovne je včlanjena v slovensko planinsko organizacijo že od leta 1949: najprej v Ljubljani, nato v Ormožu, Cerknem in Postojni. Z možem Milanom sta prišla na Senovo leta 1964. Albina se je zaposlila v lekarni na Senovem, Milan pa je dobil mesto učitelja na osnovni šoli. Oba sta se takoj včlanila v PD Bohor Senovo in se aktivno vključila v delo z mladimi planinci. Oba sta postala mentorja in rezultati njunega dela so bili presenetljivi: veliko število učencev iz osnovnih šol v krški občini je bilo včlenjenih v pionirski odsek PD Bohor Senovo, poletni mladinski planinski tabori so postali tradicionalni in kot vzorno organizirani in izpeljani so postali poznani v okviru celotne planinske organizacije. Številni in zelo uspešni so bili tudi planinski izleti za šolsko mladino. Skratka, na področju dela z mladimi sta dosegla uspehe, ki so bili odmevni tudi izven našega društva. Ves čas sta se tudi aktivno vključevala v organe društva

Nista bila le Albina in Milan srčna planinca, v delo v društvu sta pritegnila tudi svoja sinova. Vsa njuna družina je bila iskreno predana planinstvu.

Po smrti moža Milana in obeh sinov je Albina utego iskala in našla v planinah – v prostranih gozdovih Bohorja, na cvetočih travnikih Oslice in Veternika....Še vedno je naša aktivna članica: zelo rada se udeležuje raznih društvenih aktivnosti, pomaga pri pridobivanju novih članov, že dolgo vrsto let je članica Častnega razsodišča PD Bohor Senovo. In še vedno je vsak teden na Bohorju – res so njene poti postale krajše, a zato nič manj lepe. Pravi, da ji sprehodi po Bohorju dajejo neko posebno življenjsko energijo.

Skratka: še vedno je vsem nam vzor vztrajne, delovne, predane planinke. Zato predlagamo MDO in Odboru za priznanja PZS, da Albini Mahovne ob njenem

življenjskem jubileju – konec oktobra 2012 bo praznovala 80 let – podelite svečano listino PZS za izreden prispevek k razvoju planinske dejavnosti na področju dela z mladimi, čemur je posvetila velik del svojega življenja.

Pobudnik predloga: **Upravni odbor PD Bohor Senovo**

Prejemniki najvišjih priznanj PZS

Ob koncu podelitve priznanj se je g. Likar v imenu nagrajencev zahvalil z besedami: **»Prve ljubezni ne pozabiš nikoli. In ko te gore enkrat omrežijo, te ne izpustijo iz svojega objema nikoli več. V imenu vseh prejemnikov najvišjih priznanj se zahvaljujem, da ste opazili naše delo in nas počastili s priznanji. Vsem želim srečno in varen korak v gore – tja, kamor spadamo.«**

*Ali ni zadehtelo po narcisah in zagorelih murkah?
Ali se ni oglasil kravji zvonec v planini,
svarilno zapiskal gams,
zažvižgala okrog ogla burkasta burja?
Odloči se:
» V hribe! Adijo mestne sence!«*

(Miha Potočnik: Posušeni rožmarin)

V spomin na spoštovanega planinskega prijatelja

Janka Pibernika

(6. avgust 1929 – 20. december 2012)

Janko je bil planinec in ljubitelj narave z dušo in srcem. Skupaj z ženo Slavko, sinom Samom, hčerko Natašo in pozneje še z vnuki je s senovskimi planinci prehodil najlepše predele slovenskega gorskega sveta. Posebno je bil ponosen, ko je že v svojih bolj poznih letih prvič stopil na vrh Triglava. Tudi po tragični smrti sina Sama je še vedno našel veliko lepega v prostranih gozdovih Bohorja, le poti so postale krajše. Prav do zadnjega je še vedno zmogel pot na vrh Javornika.

V upravnem odboru in pozneje v častnem razsodišču PD Bohor Senovo je bil aktiven skoraj 50 let. Kot pravnik se je posebno zavzel, da je koča na Bohorju postala povsem last PD Bohor.

Janko, v srcih planincev pod Bohorjem boš vedno ostal kot dober prijatelj in velik občudovalec narave.

Nekdanji predsednik PZS, dr. Miha Potočnik, je v knjigi *Posušeni rožmarin* zapisal: »*Ko se bom nekega jutra poslovil, ne žalujte, prijat'ljji, ozrite se na ožarjene vrhove vzhajajočega sonca – to je življenje*« in še: »*Mnogo svetlobe je v spominih, brez te svetlobe ne bi mogli živeti.*«

Albina Mahovne

PLAN AKTIVNOSTI PD BOHOR SENOVO V LETU 2013

Januar:

6. januar, nedelja: Novoletno srečanje posavskih planincev na Bohorju
7. januar, ponedeljek: Planinski potopisni večer – Romunija
19. januar, sobota: Planinski izlet na Komno
24. januar, četrtek: Planinska šola - Gibanje v zimskih razmerah
28. januar, ponedeljek: Planinski potopisni večer –Irska

Februar:

11. februar, ponedeljek: Planinski potopisni večer –Mt. Kenya in Kilimanjaro
16. februar, sobota: Valentinov pohod Kozje – Bohor
23. februar, sobota: Planinski izlet na Zelenico in Vrtačo
25. februar, ponedeljek: Planinski potopisni večer – Poljske Tatve

Marec:

9. marec, sobota: Planinski ples
11. marec, ponedeljek: Planinski potopisni večer - Islandija
16. marec, sobota: Zbor članov PD Bohor Senovo
23. marec, sobota: Planinski izlet – Dolina Glinščice / Val Rossandra

April:

20. april, sobota: Planinski izlet – Gorski Kotar

Maj:

5. maj, nedelja: Jezikova nedelja na Bohorju
18. maj, sobota: Planinski izlet na Golte
24.-25. maj: Mini planinski tabor na Bohorju (za osnovnošolce)

Junij:

8. junij, sobota: Juriš na Bohor
22.-23. junij: Planinski izlet – Velebit

Julij:

6. julij, sobota: Večer na Bohorju
12.-13. julij: Planinski izlet na Bavški Grintovec
20.-27. julij: Mladinski planinski tabor v Završnici

Avgust:

24.-25. avgust: Planinski izlet v tujino: 3.000+
1.- 8. avgust: Planinski tabor za odrasle in družine z otroki

September:

22. september, sobota: Planinski izlet na Kofce in Veliki vrh/Košuta

Oktober:

19. oktober, sobota: Planinski izlet na Hleviško planino in Vojsko
20. oktober, nedelja: Kostanjeva nedelja na Bohorju

November:

23. november, sobota: Planinski izlet na Roglo in Lovrenška jezera
25. november, ponedeljek: Planinski potopisni večer

December:

14. december, sobota: Planinski izlet na Šmarno goro
23. december, ponedeljek: Planinski potopisni večer

Pridržujemo si pravico do spremembe programa zaradi slabega vremena ali drugih objektivnih vzrokov.

Vsaka sprememba bo objavljena na spletni strani www.pdbohor.si

Plan pohodov odseka seniorjev

JANUAR

09.01.13	Brestanica-Brezje-Volčja miza-Raztez-Ribnik v Mačkovcih	Avto do Brestanice	3-4 h	
23.01.13	Kostanjevica-Oštrc-Črneča vas	Avto do Kostanjevice	4 h	s PD Kostanjevica

FEBRUAR

06.02.13	Virštanj Banovina-Partiz.bolnišnica	Avto do Banovine	3 h	
20.02.13	Vel.Kamen-Vettnik-Šušteršič-ribniki.	Avto do Vel.Kamna	4 h	

MAREC

06.03.13	Žusem z Ječovega	Avto do Ječovega	4 h	
20.03.13	Stolpnik (Konjiška gora)	Avtobus	4 h	s PD Videm

APRIL

10.04.13	Gašperjeva kočja-Veliko Kozje-Lovrenc	vlak	4 h	
24.04.13	Ostrež iz Velike Preske	Avto do Vel. Preske	3 h	

MAJ

08.05.13	Hudičev graben-Srebotnik-Celjska kočja	Vlak do Celja	4 – 5 h	
21.05.13	Okoli Šentjanža-Posavski pohod DU-jev	avto		
22.05.13	Limbarska gora in Golčaj	Avtobus	4 h	s PD Videm

JUNIJ

05.06.13	Blejska kočja - Baba	Avtobus	5 h	s PD Videm
19.06.13	Murovica – Cicelj - Miklavž	Avto do Moravč	4-5 h	

JULIJ

10.07.13	Olimje-Rudnica-Plešivec	Avto do Olimja	3-4 h	
24.07.13	Zagreb-Sleme-Medvednica	Vlak do ZG	4 h	

AVGUST

21.08.13	V naročje Montaža-dolina Zajzera	avtobus	4 h	s PD Videm
----------	----------------------------------	---------	-----	------------

SEPTEMBER

04.09.13	Pugled in Stična - Kucelj	avto	5 h	
11.09.13	Zajamniki	avtobus	4 h	S PD Videm
18.09.13	Kamnik – Kotečnik – Brnica - Bukovica	avto	5 h	

OKTOBER

06.10.13	Pohod po Kozjanskih sadovnjakih (Guzajeva pot)	avto	4-5 h	s PD Atomske T.
23.10.13	Mokronog – Malkovec - Tržišče	Avto + vlak	4 h	

NOVEMBER

06.11.13	Gora Oljka in jama Pekel pri Šempetru	avto	4 h	
20.11.13	Brestanica - Stolovnik – Grmada - Ponikva	Avto do Brestanice	3 -4 h	

DECEMBER

04.12.13	Litija - Liberga – Preska in nazaj	Vlak do Litije	4 h	s PD Litija
18.12.13	Pečnik-Gunte-Gora-Dunaj-Pečnik /kosilo	Avto do Gunt	4 h	

PLAN PRIREDITEV V OKVIRU MDO ZASAVSKIH PD

21. 4. 2013	Naravovarstveni izlet v Mirensko dolino
19. 5. 2013	Naravovarstveni izlet v Vrbino
21. 5. 2013	Srečanje starejših planincev na Bohorju
25. 5. 2013	Srečanje mladih planincev na Mrzlici
16. 6. 2013	Naravovarstveni izlet – ogled čistilne naprave na Lisci
27. 6. 2013	Proslava 60-letnice PD Rimske toplice
23. 8. 2013	Naravovarstveni izlet z opazovanjem nočnih metuljev
5. in 6.7.2013	Meddruštveni izlet na Prehodavce
?? ? 2013	Izpopolnjevanje vodnikov za območje zasavske MDO na Reški planini
7. 9. 2013	Vodniški izlet za vodnike Zasavske MDO
15. 9. 2013	Dan zasavskih planincev, združen s slovesnostjo ob 60-letnici PD Dol in 120-letnici SPD

Naravovarstveni izlet MDO na Vetrnik, 2012

VRSTE ČLANSTVA IN CENIK 2013

KATEGORIJE članstva		Članarina v EUR
A+	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z največjim obsegom ugodnosti	65,00
A+/ družinski popust		60,60
A	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z večjim obsegom ugodnosti	55,00
A/ družinski popust		50,60
B	polnoletna oseba - aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti	22,00
B/ družinski popust		17,60
B1	polnoletna oseba - oseba, starejša od 65 let z osnovnim obsegom ugodnosti	16,50
S+Š	srednješolec ali študent do vključno 26. leta starosti	14,00
S+Š/ družinski popust		11,20
P+O	predšolski ali osnovnošolski otrok in mladostnik	6,00
P+O/ družinski popust		4,80
OPP	oseba s posebnimi potrebami, brez poslovne sposobnosti	6,00
OPP/ družinski popust		4,80
PPD	članarina podpornega člana PD BOHOR Senovo	5,00

UGODNOSTI ČLANSTVA PZS 2013

Kategorije članstva 2013		A+	A	B	B1	S+Š	P+O	OPP	PPD
1.	zavarovanje za nezgodno smrt pri planinski dejavnosti	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
2.	zavarovanje za invalidnost pri planinski dejavnosti	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
3.	zavarovanje za stroške reševanja v tujini - ves svet	✓							
4.	zavarovanje za stroške reševanja v gorah Evrope in Turčije		✓	✓	✓	✓	✓		
5.	dodatno zavarovanje za stroške vrnitve poškodovanca	✓	✓						
6.	zavarovanje odgovornosti	✓	✓	✓	✓	✓			
7.	popusti pri prenočevanju v planinskih kočah PZS (50 %)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
8.	popusti pri prenočevanju v planinskih kočah 19 planinskih organizacij Evrope	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
9.	oprostitev plačila turistične takse v planinskih kočah	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
10.	Cici dnevnik, Dnevnik 1 ali 2 Mladi planinec Mlada planinka						✓		
11.	naročnina na revijo Planinski vestnik	✓	✓						
12.	Planinski kažipot 2013	✓	✓						
13.	popust pri nabavi edicij v Planinski založbi PZS (10 %)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
14.	popust pri naročnini na Planinski vestnik (10 %)			✓	✓	✓			
15.	popust pri nabavi opreme in storitev po seznamu pogodbenih partnerjev PZS	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
16.	popust pri obisku Slovenskega planinskega muzeja (20 %)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	

120 let planinske organizacije v Sloveniji

Josip Hauptman, Anton Škof in Ivan Korenčan so se 23. julija 1892 odpravili na izlet na Stol, ki je postal zgodovinskega pomena. Po domoljubni debati so prišli do sklepa: *»Kako, da je po vseh slovenskih hribih, kamorkoli pelje pot, videti le tuje delo? Tuja roka zaznamuje pota, postavlja kočice in napravlja na naših slovenskih tleh le nemške napise in kažipote. Komu? Večinoma le nemškimi hribolazcem! Vzdravimo se,«* so rekli, si podali roke in sklenili ne prej odnehati, dokler se ne ustanovi Slovensko planinsko društvo (SPD).

Ustanovni občni zbor SPD je potekal 27. februarja 1893 v vrtnem salonu pri Maliču v Knafljevem prehodu v Ljubljani – danes na tem mestu stoji trgovska hiša Nama.

Ideje SPD so se kmalu prijele, članstvo je naraščalo in že v prvem letu delovanja so ustanovili dve podružnici: kamniško in savinjsko. Ob koncu leta je imelo SPD 225 članov. Že prvo leto po ustanovitvi jim je uspelo zgraditi prvi dve planinski zavetišči: Orožnovo kočico na planini Lisec pod vrhom Črne prsti in Kocbekovo kočico pod Ojstrico.

Dovški župnik Jakob Aljaž je bil eden izmed ustanovnih članov formiranja podružnice SPD v Radovljici leta 1895. Izvoljen je bil za namestnika načelnika podružnice. Leta 1896 je za en goldinar kupil 16 m² zemljišča na vrhu Triglava in tam dal postaviti stolp. Še istega leta je postavil Aljaževu kočico v Vratih, odkupil pa je še zemljišče na Kredarici. Tik pod vrhom Triglava je dal izkopati v skalo jamo, t.i. Staničevo zavetišče, da bi se vanj zatekli planinci ob neurju. Na Aljaževem zemljišču na Kredarici je SPD leta 1896 postavilo skromno kočico, ki je bila v letih 1909/1910 razširjena in preimenovana v Triglavski dom. Triglavsko pogorje je bilo markirano – to je slovensko!

Planinska dejavnost je bila v času pred drugo svetovno vojno v razcvetu, saj je v slovenskih gorah delovalo kar 69 postojank, SPD pa je imelo med 7.700 in 11.241 članov. Fašistična in nacistična okupacija sta SPD in podružnice odrezali od gora. Po koncu vojne pa je planinstvo iskalo nove oblike, s katerimi naj bi se razvilo v množično športno panogo. Že leta 1946 je bilo v Ljubljani ustanovljeno Planinsko društvo Slovenije, 6. junija 1948 pa Planinska zveza Slovenije kot zveza planinskih društev.

PZS in društva danes upravljajo s 176 planinskimi kočami, zavetišči in bivaki z okoli 6.000 ležišči. Koče na mreži 1.661 planinskih poti v skupni dolžini preko 9.000 km letno obiše okoli 1,4 milijona obiskovalcev. Dobrih 57.000 članov je organiziranih v 278 društev.

(Povzeto po članku: Na noge, rojaki in prijatelji mile domovine naše,
Planinski vestnik, februar 2013)

S. Kostevc

Lepi čeveljc in še kaj...

Lepi čeveljc je naša najlepša divje rastoča orhideja. Danes so še redka rastišča v Logarski dolini. Po pripovedovanju gozdarjev in planincev je pred leti uspeval tudi na Bohorju. Sedaj samo upamo in si želimo, da bi ga spet odkrili na starih rastiščih, da bi se tako pridružil 43 že opisanim divje rastočim orhidejam po Bohorju. Na spomladanskem naravovarstvenem izletu po Oslici nam je Vinko, gozdar in znani sevniški planinec, obljubil ogled rastišča lepega čeveljca v Logarski dolini. V začetku junija je prispelo Vinkovo telefonsko sporočilo, da lepi čeveljc že cveti. Prijetno smo bile presenečene, saj obljubi nismo povsem verjele.

Tako smo se v zgodnjem nedeljskem jutru odpravile s Senovega proti Logarski dolini. Nama s Sonjo sta se pridružili tudi Meta in Stanka iz Brežic in pri planinskem domu v Logarski dolini sta nas čakala še Marta in Rudi iz Celja. Za edinega gospoda med nami se je izkazalo, da nam ni zelo nujno potreben, zato ga na naših naslednjih izletih ni bilo več zraven.

Pot do Klemenče jame sem dobro poznala, saj smo pred leti z našimi mladimi planinci taborili v Logarski dolini in večkrat popoldne tako mimogrede skočili v bližino Klemenče jame nabirat rdeče gozdne jagode. Danes tam gori ni več jagod, ker ni čebel za opraševanje. Moram priznati, da sem malo pozabila, kako strma je ta pot, saj hodim zadnje čase le še po Bohorju. Za primerjavo naj povem, da je na Bohorju od Petrove skale proti partizanski bolnišnici samo ena skala, čez katero se moraš povzpeti. Ne moreš je obiti, ker je na eni strani strm breg, na drugi navzdol pa prepadno. Te poti se izogibam, ker se težko povzpnem čez to precej nerodno skalo. Na strmi poti proti Klemenči jami je bila prava množica takšnih skal. Toda v moji glavi so migljali lepi čeveljci in je nekako šlo. Seveda sem pa v kočo prispela z zadnjimi atomi moči. Lahko sem samo še izdabila: »Čaj in še nekaj zraven!« Prijazna oskrbnika sta takoj ocenila situacijo in mi poleg dobrega domačega čaja z medom servirala iz stekleničke v ozadju poličke »še nekaj zraven«, kar imata samo za posebne primere.

Oskrbnika smo morale prepričati, da smo zaprisežene planinske naravovarstvenice in ne kakšne »navadne« planinke. Poklonile smo mu našo knjižico Rastlinski svet Bohorja in fotografijo z Vinkovim portretom in njegovim fotoaparatom, ki je resnici na ljubo bolj podoben kakšnemu majhnemu topu kot pa fotoaparatu. V nadaljnjem pogovoru se je izkazalo, da oskrbnik pozna na našem Bohorju vsako stezo, vse slapove... Tako smo ga dokončno prepričale, da nam lahko zaupa, kje je skrivno rastišče lepega čeveljca. Odpeljal nas je po brezpotju v dokaj neugledno hosto, med drobno drevje, skalne balvane in kamnita tla na precej obsežno rastišče lepega čeveljca. Kot baletke so se

rastlinice pozibavale s svojimi čudovitimi cvetovi. Sonja in Stanka sta še in še fotografirali, ostali se pa kar nismo mogli ločiti od množice nepopisno lepih cvetov.

Na povratku smo preživelih še nekaj lepih uric na klopcah pred kočo na Klemenči jami, obdani z vrhovi Ojstrice, Krofičke,... Na nepozabno doživetje nas spominjajo lepe fotografije.

Lepi čeveljc, družina kukavičevk, najlepša slovenska orhideja

Opogumljene z uspešnim izletom do Klemenče jame smo se poleti odločile še za naš drugi planinski izlet in sicer do Celjske kočice skozi Hudičev graben. Zanimiv vzpon, ko prideš s travnika kar direktno med jeklenice in kline. Večkratno prečenje hudourniškega potoka je bilo za mene precej naporno in sem večkrat rabila malo »mlajše pomoči«. Ko smo prispele do kočice, so se Meta, Stanka, Sonja in Marta kar takoj odločile še za vzpon na Tolsti vrh. Meni se je po »napornem« vzponu bolj prileglo malo lenarjenja pred kočico. Bil je lep dan, gostov bolj malo, kar prijetna tišina za razmišljanje o preteklosti.

Vedno bolj se zavedam minljivosti. Lepo je, da imam toliko lepih spominov na prehojene poti skupaj z mojimi fanti in mnogimi planinskimi prijatelji. Bili smo povsem navadna planinska družina, zato so bili naši najvišji osvojeni vrhovi »le« Triglav, Jalovec, Bobotov kuk v Črni gori, Maglič v Bosni,... Čez mejo bivše Jugoslavije pa sploh nismo šli nikoli v hribe. Med razmišljanjem mi je šlo kar na smeh, ko sem se spomnila gostišča v Žabljaku na Durmitorju. Do kočice premočene smo se z Meto in Stanko po nevihti vračale z Ledene pečine. Odločile smo se za požirek proti prehladu. Ob vstopu v gostišče smo zagledale same moške osebe. Jaz bi se najraje kar skrila, toda Stanka je odločno zakorakala proti

šanku in naročila tri slivovke. V popolni tišini smo popile in se med mizami hitro odpravile proti izhodu. Ko smo zaprle vrata, je v gostišču pošteno završalo. Komentarjev, ki so bili gotovo namenjeni »Slovenkam«, nismo več slišale. Prehladile se pa le nismo.

Moje razmišljanje je prekinil prijazni natak in mi našteval, kaj imajo za kosilo. Ko je med naštevanjem prišel do pečenke in praženega krompirja, sva bila dogovorjena. Ura je bila šele 11, zato je vprašal, kdaj želim kosilo. »Če je možno, mi prinesite kar takoj« in povsem primerno se mi je zdelo, da dobim zraven še kozarec refoška. Vse je bilo resnično zelo dobro. Glavnina naše skupine se je kmalu vrnila z vrha. Zaskrbljeno so me spraševale, kako sem preživela, saj so odnesle vso malico s seboj in na vrhu izdatno malicale. Škoda, da me je natak pri serviranju kave izdal, ko me je vprašal, če je bila pečenka dobra. Seveda smo se vse veselo nasmejale. Še nekaj časa smo uživale v razgledu, nato pa se spustile v dolino, saj je kazalo na dež. Bilo je soparno in nastopila je nepopisna žeja. Tokrat se je izkazala Sonja, imela je v nahrbtniku pravo množico pollitrskih plastenk vode z limono. Tako se je tudi naš drugi planinski izlet srečno končal.

Bližam se 80 letom. Zato sta bila oba izleta za mene pravi podvig. Hvala mojim mlajšim spremljevalkam: Meti, Stanki, Sonji in Marti. Izredne so!

Albina Mahovne

Skozi Hudičev graben na Celjsko kočo

S poti po Ugandi

Kotido

--

24.8.12

Vstanem pred sončnim vzhodom. Naredim nekaj fotk. Obzorje se zdi dokaj obetavno. Kasneje se izkaže, da ni nič posebnega. Meglice se vlečejo med tistim grmovjem, bananovci. Tu in tam se sence vlečejo med tistimi koruznimi polji. Odeti v neke pisane odeje, bos, z izbuljenimi, vprašujočimi očmi. Ne dam se motit. Ji jih čedalje več. Kaj takega še nisem doživel. Kar vre. Bulijo ti v šotor, smeji se, ko se preoblačiš, dotikajo se vsega z nekim navdušenjem, smeh je odprt. Potem prinesejo neke plastične kante. Polne so domačega zvarka. Pena teče po tleh. Oni pa nič. Natakajo v nekakšne skodle, vlivajo vase, oči postajajo steklene. Postavijo se v krog. Pesem, poskoki, tleskanje z dlanmi, poskoki, čim višje. Impresivno. Nam se pa mudi. S težavo pospravimo tisto našo kramo. Dvesto, tristo ljudi nam maha, ko zapeljemo po tisti rdečkasti poti proti Kotidu.

Spet eno tako kavbojsko naselje. Vz dolž ceste barake, z opeko, za silo postavljene hiške. Vsi nekaj ponujajo, prodajajo, pasejo zija, se dolgočasijo. Mi pa iščemo nekaj za jest. Treba bo počakat. Kakšne pol ure. No, po dveh urah je pa le bilo. Kar okusno. Samo tista juha iz arašidov mi pa ni nič kaj sedla. Čakanje na kavo se zavleče v eno uro. Vmes pa ogledovanje domače scene. Domači frajerji na 125 kubičnih motorjih pecajo gor in dol po tistih razdrapanih cestah. Mladenke pa, vse oblečene v neka pisana oblačila, s pogledom nekam gor, hodijo nekam in čakajo, da se jim bo zgodilo.

Pozno popolne je bilo, ko Z. le odloči. Gremo med Karamoje. Pleme, ki živi nekje v rovtah, na meji s Kenijo. Malce nas stiska. Pot je ozka, spolzka, nekam gor sili. Mračni se že, ko prispemo med tiste hiške, valjaste, z slamo krite. Potem butne. Vsaj vame. Vse kriči, grozi, se dotika, obkroža naše vozilo. Z. pa nič. Hodi med njimi, jih pozdravlja kot papež, naredi kakšno fotko, ni pa čisto sproščen. Se vidi. Ga malce stiska. Ja, treba bo naprej. To si večina želi. Komaj uidemo tej radovednosti. Na grič, da malo počijemo, uredimo misli in odločimo. Odločil je seveda on. Z. Postavit šotore, zakurit ogenj, pripraviti večerjo. Pa smo ubogali. V brk se nam je posmehoval, da takšnih avanturistov, pa še ne. Z dolgimi nosovi vlečemo tisto kramo na kup. Kup je tudi ljudi, ki silijo vate, ti pa ves negotov, tam bogu za hrbtom, počneš nekaj »običajnega«.

Rešil nas je bakardi. Hitro je zaokrožil med nami. Napetost je popustila. Neverjetno. Oni so bili na dotik blizu, mi pa smo razglabljali o problemih Afrike, in tudi drugih težavah, domorodcev pa sploh nismo zaznali. Potem pa ples, vriskanje, poskakovanje. Bili smo njihovi. Vsi brlavi se v brljavi svetlobi le spokamo v šotore. Proti jutru pa zagrmijo in se vlije...

Miro Četrtič

Zmrznjen sendvič na Snežniku

Po vseh križih in težavah z letošnjimi planinskimi izleti, smo se na koncu sezone le našli. Ni bilo več izgovorov na slabo vreme, ob nujnih opravilih se je končno našel čas tudi zase. Tudi cilj je bil kar mikaven. Snežnik. Hrib tam doli proti jugu, viden tudi z Bohorja, pa tudi niže, zato to ni tako daleč, smo si mislili. Ni bilo ravno tako. Kot rečeno. Zbrali smo se v polnem številu, za tisti mali avtobus sicer, pa vendarle. Stara klapa, izkušeni planinci. Mladcev kakor to ne zanima. Škoda. Točni kot vedno, se odpeljemo v siv, novembrski dan. Večina dremucka na ozkih, neudobnih sedežih, le oni na »galeriji«(ne vsi), že živahno komentirajo, z opazkami spodbujajo one v »parterju«. Se pa ne dajo. Nemo zrejo skozi okno, v barve, ki letijo mimo. Znana cesta, znana pokrajina, pa vedno se kaj novega najde. Narava v svojem preoblačenju ima vedno kaj pokazati. Tu in tam se le slišijo mrmrajoči glasovi: se zdi, kot bi molili. Do Loma je tako. Čas je za čaj, kofe, kakšen krofek, pa tudi WC. Na polico poležen krožniček, žvenketajo kovanci: za tiste z malo daljšim (menda obuvalom), ja treba dati dva eura, tisti z malo krajšim, samo petdeset centov. Da, krožnik je bil, v glavnem, poln kovancev po dva eura-hehe.

Postojna nas je pričakala v soncu. Sivina, nizka oblačnost ostajata zadaj, na planoti Javornikov, Trnovskega gozda. Travniki so bili sivi od mraza, luže po poteh so dajale leden odsev. Vasi so drugačne, značilne hiše brez napuščev stisnjene na kup, ni več kričečih fasad.

Na Sviščake pridemo, ko je sonce že kar visoko. Hišice, v stilu« Janka in Metke«, razmetane med smrečjem imajo okna zaprta s polknami. Zdi se, kot da spijo. Nikjer nikogar. Nikjer nikogar tudi v planinskem domu. Zaradi dopusta zaprto. Nič čajčka, nič kofetka. No, tudi kočica na vrhu je zaprta. To zvezo šele tam na parkir placu, ko z rukzaki na hrbtu nestrpno čakamo, da se zapodimo v hrib. Malce pisano smo pogledali, a smo vseeno šli. Sprva vgruči, potem v koloni, ki se skozi porjavel gozd trga. Tu in tam je videti bele zaplate ivja, ki je poleglo po tleh. Ravno toliko, da naredi eno sproščenost, mirnost. V dveh urah smo na vrhu. Lepo je. Sonce, vidi se daleč naokoli. Ni najbolj čisto, pa vendarle: Kvarner, Nanos, Triglav, proti severu neko hribovje, ki ga nekako ne moremo z imenom določiti. Je pa tudi veter. Mrzel. Vleče tam od Učke. Ja, potrebne so kape, rokavice, kapuce. Kočica seveda zaprta. Nekateri bi radi pomalicali. Pač, šika se, ko prideš na vrh, malicaš in pika. Iščejo zavetje med skalami zadaj za kočico, zdrknejo v neko čumnato ob kočici, stojijo tesno eden za drugim, ter malicajo. Bertl je ostal zunaj. Za eno skalo drži v roki lepo filan sendvič in se priduša: » Klinc, saj ga ne morem grist, saj mi je sendvič zmrznil, kar led leti stran« in se reži na vsa usta.

Tako je to bilo na vrhu Snežnika, ko smo kot nekakšni pingvini skakljali okoli kočice.. Kakšne četrt ure, potem nazaj v dolino. Malce se razgledamo, poslikamo in že hitimo nazaj v zavetje gozda. Kljub temu, da smo ostali brez čajčka, šnopčka in jote se je v skupini slišalo: »Lepo je bilo«!

Miro Četrtnič

HVALA VSEM, KI STE NAM POMAGALI

Najlepše se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali uresničiti naše plane. Poleg navedenih tudi vsem, ki nas podpirate, vendar nam niste poslali logotipa za objavo. Prav tako vsem posameznikom, ki ste nam namenili del svoje dohodnine.

Fotografija iz poletnega mladinskega tabora

PD Bohor Senovo
Titova 106, 8281 Senovo

e-naslov: pdbohor@gmail.com

spletna stran: www.pdbohor.si

uradne ure:
pozimi med 18. In 19. uro
poleti: med 19. In 20 uro

Fotografije iz arhiva PD Bohor Senovo

Naklada: 100 izvodov